

En forespørgsel til **Ejgil Mahler om ”de franske ferie børn i Nørre Søby 1946”** gav dette resultat - i første omgang.

Hvad jeg husker om de franske børn i Nørre Søby i 1946:

Sandsynligvis er de kommet til Danmark via Røde Kors. Min far har ledsaget dem til Nørre Søby fra et eller andet opsamlingssted i Danmark.

De må være kommet om foråret eller tidlig sommer 1946. Opholdet har formentlig været 3 (-6) måneder.

Efter børnenes ankomst har min far i sommerferien 1946 været på genopbygningsarbejde sammen med 2 andre lærere i omegnen af Briançon i Sydfrankrig. Genopbygningsarbejdet bestod i at reetablere et fransk vandrerhjem i de sydfranske alper. Der var frivillige fra England, USA, Schweiz, Danmark m.fl.

I forbindelse med rejsen til Sydfrankrig havde den danske gruppe et par dages ophold i Paris på ned- og tilbageturen. På nedturen besøgte min far i Paris fru Charon (mor til vores franske feriedreng Jaques).

På hjemvejen var der igen ophold i Paris, hvor fru Charon mødte min far på peronen for bl.a. at give ham gaver med til sine børn (vores Jaques må åbenbart have haft en søster med til Danmark - men hvor?)

Vi har ikke senere haft forbindelse med vores ferie barn, men Jean Marie, der boede hos Thomas Nielsen, havde forbindelse med min far, og det resulterede i, at mine forældre, min forlovede og jeg besøgte familien Grauvogel en uges tid i 1955. De boede nær grænsen til Belgien og Tyskland i minebyen Hayange.

Familien Grauvogel boede i et grænseområde, der skiftevis har været domineret af Tyskland og Frankrig. De fastholdt derfor deres franske tilhørsforhold ved at udtale familienavnet på fransk som: ”Grofosjel” med tryk på den sidste stavelse og ikke med den tyske udtale.

Efter en hyggelig uge med mange oplevelser, bl.a. besøgte vi en jernmine dybt underjorden, og vi så højovne i funktion, blev det tid til afrejse. Derefter blev vores nye Morris 1000 pakket til vores fortsatte ferietur de næste 4 uger. Der var højt læs på tagbagagebæreren, for bilen var ikke særlig rummelig. Jean Marie sagde ved afrejsen på sit specielle dansk: ”Min far sige, - så meget pak på taget, - jeg ikke rejse”.

År senere hørte jeg, at Jean Marie var soldat eller befalingsmand under krigen i Algier i 1960’erne.

Jeg husker ikke meget om de øvrige franske børn, men som 13-årig var jeg meget betaget af en ung skønhed ved navn Monique, som vist boede hos Hedelund Madsen*. I den periode ville jeg gerne køre ærinder for mine forældre, hvis der skulle købes tomater eller agurker!

Det var, hvad jeg lige nu kan huske om de franske ferie børn i 1946.

Ejgil Mahler

23. september 2004

Afskrift v/ Aase Reffstrup

* Monique boede hos Kirstine og Hans Nielsen.

De franske ferieborn i Nørre Søby sommeren 1946

Birte Kristoffersen. Randers (barnebarn af Malvina) fortæller i 2003:

Jeg vil nu fortælle dig om Maudéz Gourril fra Morlaix i Bretagne.

Maudéz var ca. 12 år, da han kom til Nørre Søby første gang og blev fransk ferieborn hos Esther og Harald Christensen (Radbyvej 5). Han var lille af sin alder og dertil en rødhåret charmetrold. Han kom fra et relativt velstående hjem. Jeg gætter på, han blev udvalgt til ferieborn, fordi han havde astma, og fordi børneflokket var stor. Yngste søster, Enorá, var desuden mongol.

Maudéz blev ven med Marcél, der boede hos skrædder Jørgensens. De må have haft meget sammen, når de ovenikøbet blev fotograferet sammen hos ”Stella Nova”.

Blandt franske ferieborn var Maudéz atypisk. Han var den eneste, der kom igen og igen. Maudéz og Esther holdt meget af hinanden. Hun kaldte ham sin franske søn, og hun besøgte familien i Morlaix. Efter Esthers død i 1961 bevarede vi kontakten med Maudéz. Han besøgte mine forældre, Gudrun og H.P. Kristoffersen, i 1965, og få år senere boede jeg hos ham og hans ældre søster Vivian i Paris. Korrespondancen fortsatte - især mellem min mor og Maudéz. Jeg har en håndfuld af brevene endnu. Det sidste er fra 1978. Han var syg, og mor og jeg talte om, at han måske døde af sin sygdom. Det var den eneste forklaring på, at mor aldrig fik svar, da hun i 1979 skrev og fortalte, at min far var død.

Således blev Maudéz et kært minde i vores familie - den sjove dreng, der lærte at tale fynsk, og den stadig lidt pjattede unge mand, som jeg vist var lidt småforelsket i, da jeg var 12 år!!

Afskrift af brev til Aase Reffstrup
maj 2019